

teatr powszechny

Teatr, który się wtrąca

ZAPROSZENIE DO TEATRU POWSZECHNEGO

luty 2019

Neron – 7, 8, 9, 10 lutego

Upadanie – 16, 17 lutego

INFORMACJA I REZERWACJE:

Biuro Obsługi Widzów: tel.: 22 818 48 19, e-mail: bow@powszechny.com

Kasa biletowa Teatru: tel.: 22 818 25 16, e-mail: kasa@powszechny.com

więcej na: www.powszechny.com

NERON

7, 8, 9 lutego, godz. 19:00

10 lutego, godz. 17:00

reżyseria: Wiktor Rubin

obsada: Grzegorz Artman, Jacek Beler, Klara Bielawka, Michał Czachor, Grzegorz Falkowski, Anna Ilczuk, Magdalena Koleśnik, Mateusz Łasowski, Wojciech Rodak (gościnnie), Julian Świeżewski, Julia Wyszyńska

czas trwania: 120 minut (bez przerwy)

Ponad dwa tysiące lat temu moralność judeochrześcijańska mieszkała w katakumbach, był to inny świat: bez tabu i poczucia winy, jednak zachowujący hierarchie, wierzenia i obrzędy. Neron jako władca absolutny i jako absolutny artysta, miał totalną kontrolę nad nastrojem, charakterem i dynamiką ucztowania. Nie miał umiaru, jego występy trwały nawet dwanaście godzin, a apetyt był wciąż niezaspokojony, dbał o to, by rozkosze trwały jak najdłużej, dlatego uczującym zawsze zapewniano m.in. dostęp do womitoriów oraz innych form relaksu i oczyszczenia.

Twórcy spektaklu zainspirowani współczesnymi technikami sprawowania władzy, podejmują próbę rekonstrukcji jednej z legendarnych uczt Nerona. Poprzez przywołanie najważniejszych dla niego wydarzeń i osób, Neron spróbuje znieść granicę między sztuką i byciem, aktorem i widzem, widowiskiem i spotkaniem.

Neron z Teatru Powszechnego to jedno z najlepszych przedstawień Rubina (...). Rubin władzę nad spektaklem oddaje widzom. To oni, taktownie i z wdziękiem angażowani do narracji przez aktorów, skutecznie pracują na ten spektakl. A interakcje między sceną i publicznością wreszcie nie żenują, nie są wymuszone, w czym wielka zasługa aktorskich improwizacji. O dziwo, to one dają radość, przykuwają uwagę, może dlatego, że nie dążą za wszelką cenę do przekroczenia (Paweł Soszyński, dwutygodnik.com)

Na tej uczcie znajdzie się coś dla każdego. Twórcy spektaklu ową zasadę partycypacji zastosowali w praktyce. Na kogo padł wzrok aktora, mógł załapać się na masaż czy łyk wina na krzyżu (Krzysztof Lubczyński, „Dziennik Trybuna”)

Spektakl przeznaczony wyłącznie dla widzów dorosłych. Znajdują się w nim sceny odwołujące się do seksu i przemocy, które mimo ironii i dosadnego humoru mogą budzić kontrowersje.

UPADANIE

16 lutego, godz. 19:00
(spektakl z napisami
w języku ukraińskim)
17 lutego, godz. 17:00

reżyseria: Árpád Schilling
obsada: Klara Bielawka,
Arkadiusz Brykalski,
Anna Ilczuk, Michał Jarmicki,
Wiktor Loga-Skarczewski,
Ewa Skibińska,
Julian Świeżewski

czas trwania: 95 min (bez przerwy)

Upadanie to zniuansowana psychologicznie opowieść rodzinna. Schilling snuje niemal Czechowowską historię, w której pod pozorem rutyny codziennego życia, stopniowo odstawiają się kolejne dramaty i uwikłania każdego z bohaterów, m.in. liberalnego profesora z homoseksualnymi skłonnościami, który nie jest w stanie wyzwolić się z toksycznego małżeństwa, jego znudzonej życiem córki, która spełnienie znajduje w konserwatywnym światopoglądzie, a także bezrobotnego nieudacznika, którego córka zachodzi w ciążę i zastanawia się nad jej usunięciem, czy młodego robotnika, który marzy o wyjeździe za granicę i rezygnuje z miłości, widząc w tym szansę na odzyskanie szacunku do samego siebie. Kolejne komplikacje tych jednostkowych historii, hipokryzja, zaniedbania i intelektualne lenistwo prowadzą do dramatu.

Spektakl dla widzów dorosłych.

To spektakl zbudowany na osobowościach aktorskich. I kolejny, po Kłótnie Olivera Frljicia i Chłopach Krzysztofa Garbaczewskiego, dowód na to, że ekipa Powszechnego nie jest już zbiorem sprawdzonych (często gdzieś indziej) nazwisk, zebranych przypadkiem na warszawskiej Pradze. To zespół aktorski z prawdziwego zdarzenia i z krajowej czołówki, który potrafi się sprawdzić w bardzo różnych zadaniach (Witold Mrozek, Gazeta Wyborcza).

Właściwie nie ma tu złej roli. (...). Oprócz absolutnie zjawiskowego Michała Jarmickiego, błyszczy Ewa Skibińska w roli niewyżytej, rozbuchanej emocjonalnie i seksualnie intelektualistki, będącej zarazem mocno pogubioną matką, żoną i siostrą oraz Julian Świeżewski w roli młodego geja, zakochanego w swoim, niekoniecznie dojrzałym, profesorze (Tomasz Domagała, domagalasiekultury.blog.pl).